

E. van Rompaey overleden

Op Kerstavond 1975 is te Antwerpen overleden onze vriend, de Vlaamse florist Emiel van Rompaey in de leeftijd van 80 jaar. Hij was enkele jaren geleden ziek teruggekeerd van een wintervakantie in Zuid-Spanje en was er nooit meer bovenop geraakt. Lichamelijk totaal uitgeput, maar helder van geest tot het uiterste, heeft hij uiteindelijk het bijltje erbij neergelegd. Van Rompaey heeft vooral bekendheid verworven om zijn samen met Delvosalle en enkele medewerkers samengestelde Atlas van de Belgische en Luxemburgse Flora (1972), een werk dat meer dan dertig jaar onverpoosde arbeid heeft gevegd en dat, ondanks onvermijdelijke leemten, nog heel lang een onmisbaar basiswerk zal blijven. Van Rompaey was een florist van de oude garde met uitgebreide floristische kennis en niettemin zeer vooruitstrevende en moderne opvattingen. Hij vormde samen met Frison, Naveau e.a. de schakel tussen de oude Antwerpse floris-

tische generatie van H. van Heurck, H. van den Broeck, J. Hennen e.a. en de jonge generatie. Naast zijn floristisch en plantengeografisch werk heeft hij ook grote verdiensten verworven op het gebied van de natuurbescherming in België door zijn deskundige adviezen. De lijst van zijn talrijke publikaties zal binnenkort in Dumortiera verschijnen.

Van Rompaey was een zeer ontwikkeld, vriendelijk, gezellig en opgeruimd man, die ondanks veel tegenspoed altijd een optimistische kijk op het leven heeft behouden. Hij zei mij enkele dagen voor zijn heengaan: „Mogen de jongeren ons werk voortzetten!”.

Antwerpen

J. E. DE LANGHE